

Радой Ралин

Жалузи

През първобитното време
в диво, безкласово племе
някакъв зъл канибал
свойта съпруга изял.
Той наказал я, защото:
друг погледнал и окото.

После в антична древност,
пак по причина на ревност,
била война обявена
зарад онази Елена.
Тъй се случило, защото
Парис пипал и телото.

Верен на тяхното дело
бил онзи мавър Отело,
Бог да прости Дездемона,
бързо сменил и фасона.
Удушил я той, защото
Яго шепнел му в ухото.

Днеска човекът модерен,
верен или пък неверен –
щом си налучка рогата,
търси развод от жената.
Всичко прави се, защото
тъй го иска обществото.

Ганьо, когато ревнува,
пийне си, па се напсува,
грабне тоягата чепата,
но не убива жената.
Милостив е той, защото
с нея свикнал е в леглото.

Стари и жалки привички...
Днес толерантни сме всички.
Как да ревнуваш жената? –
Носи в дома ти заплата!
Даже когато ти кръшка,
има идейна задръжка...

1956

КРАЙ

© 1956 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5865>]